

Değerli Meslektaşlar,

Venî bir yılın başlangıcında isterdik ki geride bıraktığımız yılın ülkemize, mesleğimize getirdiği kaianımlardan bahsedelim, Öyle ki dağlarımıza bahar ferahlığında barış gelmiş» silahlar susmuş, yerini kardeşlik ve sevda türküleri almış. Savaştan beslenen kan emiciler kuytuluklarda çürümeye durmuş, yaşamın ve umudun filizi uç vermiş. İnsanlar intihar etmek için karakolları tercih etmez olmuş, işkence aletleri insanlık suçu müzelerine kal» dırılmış.

Öyle ki, nüfusun %20'si ulusal gelirin yarısından çoğunu "götürürken" büyük çoğunluk hastanelerde ve ucuz eklemek kuyruklarında ömür törpülememiş. Pahalılık, işsizlik ve sefalet nedeniyle cinnetler yaşanan, çocukların çöplüklerde eklemek aradığı bir ülkede dolarların saçıldığı düğünler yapılamaz olmuş. Ülkenin batısıyla doğusu arasındaki gelir dağılımı uçurumu, fivrupa ile Rfrika arasındakiinden daha da derinleşmemiş, Rçlık ve yoksulluğun gerçek sorumlularının gösteriş!! iftar sofraları kurarak, insanların en doğal gereksinimini İstismar etme ri-yakarlığı anlaşılmasına başlanmış. Her şeyi vatan için yaptıklarını söyleyen üst düzey kamu görevlilerinin» emekliliklerinde çetelerle bağlantılı şirketlerin yönetim kurullarına çöreklenmelerinin vatan sevgisiyle açıklanmayacağı görülmüş.

Öyle ki, ülkenin her köşesinde benzer olanaklarda @ğltim gören gençler kurs talanından geçmeden ve yeteneklerinin elverdiği üniversite bölümlerine girmişler. Bu özerk ve demokratik üniversitelerde, geçim sıkıntısı olmayan "hoca"lor, rafları kitap ve dergilerle dolu kütüphaneler, donanımlı laboratuvarlar varmış, Medrese eğitimi değil, bilimsel eğitim veren üniversitelerin amacı gençleri oyalamak değil, ülke gereksinimlerini karşılamak üzere eğitmekmiş, Bu yüzden üniversitelerin, bölümlerin sayısı ve öğrenci kapasiteleri ülke gereksinimine göre

planlanmış. Ve bu bilim yuvalarında aydınlanan gençler, oruç tutmadıkları ya da farklı düşündükleri için eli baltalı ve sırtı sıvazlamalı canilerin şerinden sıyrılıp, okul tuvaletinde ölü bulunmayıp!, mezun olduklarında hemen iş bulur olmuşlar.

Öyle ki, mühendisler onlarca yıllık eğitim, deneyim ve üretimlerinin karşılığı olan, insanca yaşayacak bir gelir düzeyine ulaşmışlar, işlevsizleştirilmemiş, yozlaştırılmamış kurumlarında, doğayı tahrip ve heba etmeden insanlık yararını@ değiştirmeye yönelik tasarımlan, projeleri gerçekleştirmişler. Sadece bir hastaneden çıkan radyoaktif atığın yarattığı panik ve gösterdiği cehaleti gözönüne alarak, nükleer santrallere ilişkin daha çok düşünmemiz, tartışmamız gerektiğini anlamışız, Veraltı ve yerüstü kaynaklarımızdan insanımıza ve doğamıza zarar vermeden yararlanma anlayışımızın "madencilğe darbe vurma" olarak gösterilmek istenmesinin hangi çıkarlara hizmet ettiği açığa çıkmış, €lbette bu yaklaşımımızın aynı zamanda bizlere, sadece tüketmeye, azaltmaya, yaketmeye yönelik değil, korumaya ve varetmeye yönelik pro« jeler geliştirme sorumluluğu verdiği de bilince düşmüş. Bu çerçevede alternatif enerji kaynakları gündeme gelmiş, Cennet parçası Firtına Vadisi tahrip edilmemiş, deresi kurumamış, serin Karadeniz rüzgarının ve göğe uzanan ulu çınarların uğultusunda v@ çağlayarak akan derenin ninnisinde "deniz alüiarr"ını seyre dalmışız.

Öyle ki, son dokuz yılda trafik kazalarında yitirdiğimiz insan sayısının 14 yıldır süren savaşta yitirdiklerimizin iki misli olmasından bir sonuç çıkarmışız, Villardar gerek trafik kazaları ve gerekse dışa bağımlılık ve kaynak israfı açısından karayolu taşımacılığı yerine demiryollarının geliştirilmesini savunan *TNMÖB* ve bağlı odalarının haklılığı bir kez daha anlaşılmiş. Tek göz gecekondularında bir gecede

tüm bireylerini yitiren 9 kişilik ailenin dramının toplumsal, siyasal boyutu bir yana, 40 günlük bebenin cenazesinin bile taşınmadığı, suyu, yolu, kanalizasyonu vd, olmayan yerlerin hangi kentleşme anlayışının ürünü olduğu sorgulanmaya başlanmış.

Derler ki, hamamböcekleri her türlü kirliliğe uyum sağlar, "alışırmış". Nükleer bir felaketten sonra bile türlerini bu sayede sürdürmelin beklenirmiş. Şimdi önümüzde iki yol görünüyor. Va bu talana, vurguna, baskıya, şiddete, savaşa, cehalete, gericiliğe, ırkçılığa, riyakarlığa, sahtekarlığa, işkenceye, korkuya, sefalete, ayrımcılığa dayalı düzene "alışacağız", ya da Brechtin deyimiyle, en basitinden, kendimizden başlayarak meslek alanımızdan hareketle, toplumsal düzlemin her alanında yaşanması bin dünya için mücadele edeceğiz, inscnslaşacağız, Dostoyevski'nin İnsancıklar romanındaki kahramanı gibi sadece dilemekle, yakarmakla yetinmeyeceğiz, Kendi öykümüzün edilgen bir okuyucusu değil, yazıcısı olacağız,

Vaklaşan seçimler demokratik bir temsil ve katılıma elvermese de, gelecek güzel günlere inanan, düşleri büyük insanların anlamlı bir nicelikte olduklarını, var olduklarını göstermenin fırsatını da veriyor. Küçümsemeyelim, insan yürümeden önce emekliyor. Bu yolda atılan her adım emekleme de olsa önem kazanıyor. €n azından kirlenmemiş, saf bir adım, süt bebeği kokusunda...

Cmekle, İnatla, Umutla

VÖNCTİM KURULU